

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa D. J. i W. J.

przeciwko J. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 kwietnia 2008 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów D. i W. J. od wyroku tego Sądu z dnia 3 października 2007 r. Sąd Apelacyjny wskazał, iż skarga kasacyjna powodów nie zawiera wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienia, podlega więc odrzuceniu.

W zażaleniu z dnia 27 grudnia 2007 r. powodowie wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w czterech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne (kreatywne) tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów. Brak

któregokolwiek z nich nie podlega naprawieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c., a więc skarga kasacyjna dotknięta takim nieusuwalnym brakiem podlegała odrzuceniu *a limine*.

Skarga kasacyjna powodów nie spełnia wskazanych wyżej wymogów, gdyż nie zawiera wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. To uzasadnienie powinno mieć postać odrębnego wyводу, przedstawiającego analizę prawną skoncentrowaną na wykazaniu przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zdecydowanie nie jest wystarczający, wynikający z całości skargi kasacyjnej, negatywny stosunek skarżącego do wyroku sądu II instancji.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).